

○ (๓๒)

อุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อ.๘๐๗ /๒๕ ๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๖๕ /๒๕ ๖๓

ศาล จังหวัดระยอง

วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕ ๖๓

ความ อาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการจังหวัดระยอง โจทก์
นายพลวัฒน์ วโรตมพุมิกุล จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ , พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

จำนวนทุนทรัพย์ - บาท - สตางค์

ข้าพเจ้า นายพลวัฒน์ วโรตมพุมิกุล จำเลย

ขอยื่นอุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลจังหวัดระยอง ลงวันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พ.ศ.๒๕ ๖๓

ที่ได้อ่านเมื่อ วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕ ๖๓ มีข้อความตาม

ที่จะกล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเป็นผู้กระทำความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๖ อันเป็นความผิดที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติประกาศให้เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลทหาร ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗/๒๕๕๗ และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘/๒๕๕๗ กล่าวคือ จำเลยได้กระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกันคือ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลากลางวันก่อนเที่ยง อันเป็นเวลาที่อยู่ในระหว่างการประกาศกฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร จำเลยได้นำใบปลิวซึ่งจำเลยได้ประดิษฐ์และผลิตจัดทำขึ้นมีข้อความว่า “ต้นและลูกขึ้นสู่ได้แล้วผู้รักประชาธิปไตยทุกคน เผด็จการจงพินาศ ประชาธิปไตยจงเจริญ” และมีสัญลักษณ์ชูสามนิ้วมีข้อความว่า “เสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพต่อต้านรัฐประหาร” จำนวนหลาย

แผ่นไปปรยบริเวณโรงเรียนอนุบาลระยองและบริเวณสะพานเทศบาลเก่า...ทางเข้าสวนศรีเมือง...หน้าหอพระ
พุทธอังคีรส...จากนั้นนำไปปลิวแบบดั่งกล่าวจำนวนหลายแผ่นไปแปะติดและโปยทิ้งบริเวณศาลาพักผ่อนผู้โดยสาร
หน้าโรงเรียนระยองวิทยาคมและที่บริเวณโต๊ะม้านั่งหินอ่อนหน้าวิทยาลัยเทคนิคระยอง...ทั้งนี้จำเลยมีเจตนา
ให้ประชาชนทั่วไปพบเห็นข้อความดังกล่าวและเกิดการต่อต้านคณะรักษาความสงบแห่งชาติ...อันเป็นการ
กระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยหนังสืออันนี้ใช้ความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่ใช่เพื่อแสดงความ
คิดเห็นหรือ...ติชมโดยสุจริต...ทั้งนี้การกระทำของจำเลยมีเจตนาเพื่อก่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้าง
กระเดื่องในหมู่ประชาชนถึงขนาดจะก่อความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร...หรือเพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดต่อ
กฎหมายแผ่นดิน...และเป็นไปโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อประชาชนและความมั่นคงของประเทศ
ต่อมาจำเลยได้นำไปปลิวดังกล่าวถ่ายภาพและโพสต์ภาพพร้อมข้อความว่า...“ในปลิวและสติ๊กเกอร์ตั้ง
รัฐประหารลามถึงระยอง...เมื่อเช้ามีดของวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๘...มีผู้แจ้งว่าพบในปลิวด้านรัฐประหารบริเวณ
หน้าโรงเรียนระยองวิทยาคมและหน้าเทคนิคระยองจำนวนมาก...ซึ่งป้ายข้อความมีข้อความว่าเผด็จการจง
พินาศประชาธิปไตยจงเจริญ”...บนเฟซบุ๊ก...ที่ใช้ชื่อว่าศูนย์กลางนิสิตศึกษาเพื่อประชาธิปไตย...อันเป็นการนำเข้าสู่
ระบบคอมพิวเตอร์อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญาและ
ระบบคอมพิวเตอร์ดังกล่าวประชาชนสามารถเข้าถึงได้...การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นความผิดต่อความ
มั่นคงแห่งรัฐและโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชนและความมั่นคงของรัฐ...เหตุเกิดที่...ตำบล
ท่าประดู่...อำเภอเมืองระยอง...จังหวัดระยอง...และตำบลทับมา...อำเภอเมืองระยอง...จังหวัดระยอง
ต่อเนื่องกันขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๖., ๓๒., ๓๓., ๙๙. และพระราชบัญญัติว่าด้วย
การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔

.....จำเลยให้การปฏิเสธ

.....ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่าเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๐๑.๐๐ นาฬิกา ถึง
๐๒.๐๐ นาฬิกา มีบุคคลนำในปลิวมีข้อความว่า...“ตื่น...ลุกขึ้นสู้ได้แล้ว...ผู้รักประชาธิปไตยทุกคน...เผด็จการจง
พินาศ...ประชาธิปไตยจงเจริญ...ต่อต้านรัฐประหาร...เสรีภาพ...ภราดรภาพ...เสมอภาค”...บริเวณสะพานเทศบาล
เก่า...ทางเข้าสวนศรีเมือง...บริเวณป้ายโฆษณาโรงเรียนระยองวิทยาคม...และบริเวณม้าหินอ่อนหน้า
วิทยาลัยเทคนิคระยอง...พันตำรวจโทบุญเลิศได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบและได้สั่งให้มีการสืบสวนโดยมี
การสืบสวนจากกล้องวงจรปิดบริเวณที่เกิดเหตุพบผู้ต้องสงสัยขับรถจักรยานยนต์สะพายกระเป๋ามาหยุด
บริเวณที่เกิดเหตุและทำการโปยในปลิวลง...จากนั้นเจ้าหน้าที่ได้ติดตามกล้องวงจรปิดพบบ้านผู้ต้องสงสัยอยู่ที่
หมู่บ้านราชพฤกษ์ ๔ ตำบลทับมา...อำเภอเมืองระยอง...จังหวัดระยอง...ตรวจสอบภายในบ้านพบจักรยานยนต์
ต้องสงสัยและตัวจำเลยมีรูปประพันธ์ดังที่ปรากฏในกล้องวงจรปิดตรวจสอบเฟซบุ๊กของจำเลยมีการโพสต์

ข้อความในลักษณะการเมือง...พนักงานสอบสวนจึงได้รวบรวมพยานหลักฐานขอออกหมายจับต่อศาลมณฑลทหารบกที่ ๑๔ จากนั้นได้นำตัวจำเลยส่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองระยองดำเนินคดี...ชั้นสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาว่ากระทำความผิดฝ่าฝืนคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๙๗/๒๕๕๗ และข้อหากระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวาจา หรือหนังสือ หรือวิธีอื่นใดอันมิใช่การกระทำในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญนี้ มิใช่เพื่อแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต...เพื่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อความไม่สงบในราชอาณาจักร...หรือเพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดต่อกฎหมายแผ่นดิน และนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายอาญา และตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐...จำเลยให้การปฏิเสธในชั้นพิจารณา

.....จำเลยนำสืบว่าจำเลยได้นำใบปลิวดังกล่าวไปโปรยตามสถานที่ต่างๆตามที่โจทก์ฟ้องจริง...แต่เป็นการกระทำไปภายใต้ความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญและเป็นการติชมโดยสุจริต...เพื่อแสดงความคิดเห็นด้วยการเข้ามามีอำนาจการปกครองประเทศของคณะรักษาความสงบแห่งชาติเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และจำเลยไม่ได้เป็นผู้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ตามฟ้อง...การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๗...และเป็นการใช้เสรีภาพตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองหรือ ICCPR

.....ศาลชั้นต้นพิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์และจำเลยแล้วเห็นว่า...ในวันและเวลาเกิดเหตุมีผู้นำใบปลิวที่มีข้อความตามฟ้องไปโปรยบริเวณหน้าโรงเรียนอนุบาลระยอง...และบริเวณสะพานเทศบาล ๙ ทางเข้าสวนศรีเมือง หน้าหอพระพุทธอังคีรส...ไปแปะบนเวรป้ายโฆษณาไปศาลาที่พักผู้โดยสารหน้าโรงเรียนระยองวิทยาคม...และที่บริเวณม้านั่งหินอ่อนหน้าวิทยาลัยเทคนิคระยองจำนวนหลายแผ่น...คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่...โจทก์มีพยานตำรวจโทมานิตย์...บุญมาเลิศ...ผู้กล่าวหาว่าเบิกความเป็นพยานว่าก่อนเกิดเหตุพยานปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบผู้ได้บังคับบัญชาสามารถรายงานว่ามีการใช้ใบปลิวและติดประกาศบริเวณที่เกิดเหตุ...เจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนเก็บใบปลิวมาดูแล้วมีข้อความว่า...“ต้นลูกขึ้นสู้ได้แล้วผู้รักประชาธิปไตยทุกคน...เผด็จการจงพินาศ...ประชาธิปไตยจงเจริญ” ชู ๓ นิ้ว...และมีข้อความ...“ต่อต้านเสรีภาพเสมอภาค...ภราดรภาพ...รัฐประหาร”...ข้อความในใบปลิวเมื่อพิจารณาร่วมกันเป็นไปในทางปลุกปั่นถ้าประชาชนได้ทราบแล้วจะเกิดความกระด้างกระเดื่องและนำไปสู่ความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมและราชอาณาจักร...พยานรายงานผู้บังคับบัญชาให้ทำการสืบสวนจากนั้นได้ดำเนินการสืบสวนตามกล้องวงจรปิด และได้ดำเนินการออกหมายจับจำเลยต่อศาลมณฑลทหารบกที่ ๑๔...พันตำรวจเอกสุพรรณ...มงคลยุค...ผู้กล่าวถึงการสืบสวนจังหวัดระยองเบิกความว่าได้รับมอบหมายให้สืบสวนการเปิดใบปลิวนักสืบสวน ๒...ทางคือ

ทางโซเซียลว่ามีผู้ใดฝากไฟทางด้านนี้...จากการสืบสวนจึงได้ดำเนินการจับกุมจำเลยในเวลาต่อมา...พันเอกนาวิ
มาใหญ่...เบิกความว่าพยานมาให้การต่อพนักงานสอบสวนในความผิดฐานเผยแพร่หนังสือข่าวและขัดกับคำสั่ง
ของคณะกรรมการความสงบแห่งชาติที่ ๙๗/๒๕๕๗...ใบปลิวมีลักษณะต่อต้านคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ
จากนั้นได้นำตัวจำเลยมาซักถาม...จำเลยยอมรับว่าได้กระทำการโดยใบปลิวจริง...จึงส่งให้พนักงานสอบสวน
ดำเนินคดีต่อไป...พันตำรวจโทวิรัตน์...เตชนันท์...เบิกความว่าได้จับกุมจำเลยในข้อหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้า
พนักงานและตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๖...พันตำรวจโทธีรวุฒิ...มีได้...พนักงานสอบสวนเบิกความ
ว่าจำเลยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานฝ่าฝืนคำสั่งคณะกรรมการความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๙๗/๒๕๕๗...และ
กระทำการให้ปรากฏต่อประชาชนด้วยวาจาหนังสือหรือวิธีการอื่นใดมิใช่การกระทำภายในความมุ่งหมายของ
รัฐธรรมนูญหรือการดิ้นรนแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต...เพื่อให้เกิดความปั่นป่วนกระด้างกระเดื่องในหมู่
ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร...ให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายของ
แผ่นดินอันเป็นความผิดความมั่นคง...การกระทำของจำเลยกระทำในช่วงประกาศกฎอัยการศึกซึ่งกระทำที่ไม่
ควรกระทำ...หากกระทำก็ควรทำไปตามที่คณะกรรมการความสงบแห่งชาติเปิดโอกาสให้ทำ...ซึ่งขณะนั้นสามารถ
ทำได้โดยการยื่นทางช่องทางที่คณะกรรมการความสงบแห่งชาติเปิดโอกาสให้...และขณะนั้นมีการต่อต้านการรักษา
ความสงบแห่งชาติมีจำนวนมาก...การกระทำของจำเลยจึงเป็นการก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้นใน
ประเทศ

.....ศาลชั้นต้นเห็นว่าความผิดฐานกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยหนังสือหรือวิธีการอื่นใดมัน
มิใช่การกระทำภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่ใช่เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือดิ้นรนโดยสุจริต
เพื่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชนจนอาจก่อให้เกิดความไม่สงบในราชอาณาจักร
นั้น...พยานโจทก์เบิกความสอดคล้องกันว่าจากการสืบสวนตรวจสอบกล้องวงจรปิดพบว่าจำเลยเป็นผู้กระทำ
การโปรยใบปลิวเอกสารตามหมายจับจริง...แล้วได้ไปโปรยในสถานที่ต่างๆตามฟ็อง...ซึ่งเจือสมกับที่จำเลยเบิก
ความรับว่าจำเลยได้นำใบปลิวที่มีข้อความตามฟ็องไปโปรยตามสถานที่ต่างๆ...เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์
จำเลยซึ่งมีข้อความว่า...“ตื่น...ลุกขึ้นสู้ได้แล้ว...ผู้รักประชาธิปไตยทุกคน...เผด็จการจงพินาศ...ประชาธิปไตยจง
เจริญ...”และมีรูปสัญลักษณ์ ๓ นิ้วมีข้อความว่า...“เสรีภาพ...เสมอภาค...ภราดรภาพ...ต่อต้านรัฐประหาร...”นั้น
คณะกรรมการความสงบแห่งชาติเข้าควบคุมอำนาจปกครองประเทศเหตุมาจากสถานการณ์รุนแรงที่มีแนวโน้ม
ขยายตัวเนื่องจากความขัดแย้งทางการเมืองในหลายพื้นที่...มีการประกาศกฎอัยการศึกและการออกคำสั่งของ
คณะกรรมการความสงบแห่งชาติจำนวนหลายฉบับ...คำสั่งที่ออกมาย่อมส่งผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนจำนวนมาก
กลุ่ม...ทำให้เกิดการไม่ปฏิบัติตามประกาศและคำสั่งของคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ...การเข้ามาบริหาร
ปกครองประเทศของคณะกรรมการความสงบแห่งชาติย่อมมีผลทำให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพศ.

๒๕๕๐...สิ้นสุดลงยกเว้นหมวด ๒...มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับชั่วคราว ๒๕๕๓ มีการจำกัดสิทธิทางการเมืองและสิทธิพลเมืองการ...ควบคุมสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชน...จำเลย เบิกความว่าขณะนั้นเป็นการปกครองโดยรัฐบาลซึ่งยึดอำนาจเข้ามาซึ่งไม่เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย ขณะเดียวกันก็มีนิสิตนักศึกษาออกมาเรียกร้องประชาธิปไตยนิสิตนักศึกษาบางคนซึ่งเป็นเพื่อนของจำเลยถูก กระทำด้วยความรุนแรงสอดคล้องกับที่พันตำรวจโทธีรวุฒิเบิกความว่าอย่างนั้นมีการต่อต้านคณะรักษาความ สงบแห่งชาติมีจำนวนมาก...ย่อมแสดงให้เห็นว่าจำเลยทราบว่าการออกมาเรียกร้องประชาธิปไตยของนิสิต นักศึกษารวมทั้งเพื่อนของจำเลยมีลักษณะทำนองต่อต้านคณะรักษาความสงบแห่งชาติย่อมก่อให้เกิดความไม่ สงบเรียบร้อยจนต้องมีการเชิญไปปรับทัศนคติตามที่พันตำรวจเอกสุพรรณเบิกความ...ประกอบกับเจ้าหน้าที่ รัฐย่อมต้องดำเนินการตามหน้าที่ที่กฎหมายให้อำนาจ...ทั้งขณะนั้นคณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้ามา ปกครองประเทศย่อมต้องมีการจัดระเบียบผู้คนในบ้านเมืองที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างแตกแยก ต่อต้านและแข็งข้อให้ทุกคนเคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัด...ปฏิบัติตามกติกาของสังคม...และประกาศของ คณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๙๗/๒๕๕๗...สอดคล้องกับคำเบิกความของพันเอกนาวิ...เมื่อพิจารณาถึง การโปรยใบปลิวของทั้งสามจุดในที่สาธารณะ...จำเลยย่อมประสงค์ที่จะกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนตาม ข้อความแล้ว...และเมื่อพิเคราะห์ข้อความในเอกสารหมาย จ.๑ ทั้งหมด...ย่อมทำให้เห็นเจตนาของจำเลยว่าจะ ทำการเพื่อปลุกปั่นยุยงให้ประชาชนลุกขึ้นสู้และต่อต้านเผด็จการ...ซึ่งจำเลยกล่าวหาว่าคณะรักษาความสงบ แห่งชาติเข้ามาปกครองโดยไม่ชอบ...อันเป็นการเข้ามาปกครองในลักษณะเผด็จการ...เพื่อให้ประชาชนลุกขึ้น ต่อต้านการรักษาความสงบแห่งชาติที่เป็นรัฐบาลปกครองประเทศในขณะนั้น...เพื่อทำให้เกิดการปั่นป่วน...จน จะเกิดความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักรการ...กระทำของจำเลยเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๖ (๒) ส่วนที่จำเลยอ้างว่าเป็นการแสดงออกตามสิทธิในรัฐธรรมนูญนั้นเห็นว่า...ถ้าเป็นการกระทำ หรือแสดงออกที่อยู่ในความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญ...คือการแสดงออกภายใต้กรอบของกฎหมาย...หรือที่ กฎหมายรองรับให้สิทธิที่จะทำได้...ไม่มุ่งร้ายหรือกล่าวเท็จบิดเบือนข้อเท็จจริงโดยเจตนาที่สามารถทำได้...แต่ ข้อความตามใบปลิวนั้นมีลักษณะยุยงปลุกปั่นอันมิใช่เป็นการกระทำภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญหรือ ไม่ใช่การติชมหรือแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต...ส่วนที่จำเลยอ้างว่าข้อความตามใบปลิวนั้นนำมาจากงาน พุทธบอลประเพณีจุฬา-ธรรมศาสตร์เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างของจำเลย...และหากมีการนำข้อความทำนอง ดังกล่าวไปใช้ย่อมต้องพิจารณาถึงข้อความของผู้นำไปใช้คำนี้ถึง...กาลเทศะ...สถานที่...และเจตนาที่ใช้...อาจ เป็นเพียงเพื่อแสดงความคิดเห็นในงานพุทธบอลประเพณีเท่านั้น...ไม่ได้มีเจตนาที่จะใช้ให้เกิดความปั่นป่วนหรือ กระทำกระเดื่องในบ้านเมือง...ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น...การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำความผิด ตามฟ้อง...ส่วนข้อหาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์พ.ศ.๒๕๕๐...นั้นศาล

พิพากษายกฟ้อง โดยให้ลงโทษจำคุกตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๖ (๒) จำคุกจำเลย ๖ เดือน คำให้การของจำเลยมีประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่นานจึงลดโทษให้ ๑ ใน ๓ คงจำคุก ๔ เดือน ในบิลของกลางและเครื่องพิมพ์จำนวน ๑ เครื่อง ให้รับ ข้อหาอื่นให้ยก

.....ข้อ ๒ จำเลยยังไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นจึงขออุทธรณ์คำพิพากษาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายดังจะกล่าวต่อไปนี้

.....ข้อ ๒.๑ จำเลยขอเรียนต่อศาลว่าการได้มาซึ่งอำนาจการปกครองของคณะรักษาความสงบแห่งชาติเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ นั้นเป็นการได้มาซึ่งอำนาจการปกครองประเทศโดยไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และไม่เป็นไปตามวิถีทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยในวันดังกล่าวพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการทหารบกในขณะนั้นได้ใช้กำลังทหารและอาวุธทำการยึดอำนาจการปกครองไปจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งโดยชอบของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ คณะรัฐประหารใช้กำลังทหารได้บังคับบัญชาเข้ายึดอำนาจโดยผิดกฎหมาย และฉีกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ส่งให้คณะรัฐมนตรีสิ้นอำนาจสละลง ส่งให้รัฐสภาสิ้นสุดอำนาจลง การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๓ และถือเป็นการนำประเทศเข้าสู่ยุคเผด็จการทหารอีกครั้ง

.....การยึดอำนาจหรือการทำให้รัฐประหารเป็นภัยอันตรายต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งจำเลยขอเรียนต่อศาลว่า การแก้ปัญหาทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยนั้นควรปล่อยให้เป็นไปตามวิถีทางในระบอบประชาธิปไตย ประชาชนย่อมเรียนรู้และมีพัฒนาการในระบอบการปกครองที่ดีกว่าประชาชนเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นระบอบที่ให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะให้ผู้ใดหรือคณะบุคคลคณะหนึ่งคณะใดใช้อำนาจขึ้นมาปกครองผ่านทางกระบวนการเลือกตั้ง มิใช่การที่ทหารที่มีกองกำลังอาวุธจะใช้กำลังกล่าวอ้างเหตุผลใด ๆ เพื่อสร้างความชอบธรรมในการยึดอำนาจการปกครองไปจากประชาชน...และเมื่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ทำการยึดอำนาจไปแล้วได้มีการออกประกาศคำสั่งหลายฉบับซึ่งเป็นการลดทอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน ปิดปากมิให้ประชาชนรวมทั้งสื่อมวลชนแสดงความคิดเห็น...จากนั้นได้แต่งตั้งคณะพวกพ้องขึ้นเสวยอำนาจเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และลงมติเลือกหัวหน้าคณะรัฐประหารเป็นนายกรัฐมนตรี การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ย่ำยีระบอบประชาธิปไตยและไม่เห็นหัวประชาชนคนไทยทั้งประเทศ เป็นการทำลายหลักนิติรัฐนิติธรรมลงอย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ทำการยึดอำนาจแล้วได้ประกาศรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีบทบัญญัติมาตรา ๔๔ ซึ่งให้อำนาจคณะ

รักษาความสงบแห่งชาติอยู่เหนืออำนาจอธิปไตยทั้ง ๓ คืออยู่เหนืออำนาจบริหาร...อำนาจนิติบัญญัติ...และ
 อำนาจตุลาการ อันเป็นวิถีทางการปกครองในระบอบเผด็จ...การขัดแย้งกับระบอบประชาธิปไตยอย่างสิ้นเชิง
 จำเลยขอเรียนต่อศาลว่าการเข้ามาปกครองประเทศของคณะรักษาความสงบแห่งชาตินั้นได้
 ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนคนในประเทศที่มีความรักความ
 ศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขได้ออกมาแสดงความเห็นคัดค้านการยึด
 อำนาจอย่างกว้างขวาง...ทั้งนักศึกษาปัญญาชนสื่อมวลชนตลอดจนนักวิชาการที่เชื่อมั่นในระบอบ
 ประชาธิปไตย ต่างออกมาวิพากษ์วิจารณ์แสดงความคิดเห็น...คัดค้านการยึดอำนาจของคณะรัฐประหาร...เป็น
 ผลทำให้คณะรัฐประหารต้องประกาศทำลายหลักนิติรัฐนิติธรรมของระบบกระบวนการยุติธรรมในประเทศ
 ไทยอีกครั้งโดยมีประกาศคำสั่งให้ประชาชนพลเรือนต้องขึ้นศาลทหารอันขัดกับหลักประชาธิปไตยและระบบ
 ศาลอย่างชัดเจน...ด้วยพฤติการณ์นี้อาจไม่แยแสเกรงต่อประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยย่อมเป็น
 ธรรมดาที่ประชาชนผู้รักในประชาธิปไตยจะได้แสดงออกซึ่งความเห็นติชมหรือคัดค้านการเข้ามาบริหาร
 ราชการแผ่นดินของคณะรัฐประหาร...ดังจะเห็นได้จากการที่นิสิตนักศึกษาออกมาคัดค้านการยึดอำนาจใน
 หลายวาระ เช่น งานประเพณีฟุตบอลจุฬา-ธรรมศาสตร์ หรือการแสดงออกทางสื่อสังคมออนไลน์ว่าไม่เห็น
 ด้วยกับการรัฐประหาร การกระทำได้กล่าวเป็นการติชมภาพวิจารณ์โดยสุจริตอันเป็นไปตามวิถีทางในระบอบ
 ประชาธิปไตย...เพราะถ้าหากประชาชนคนทั้งประเทศสยบยอมต่ออำนาจอันไม่ชอบแล้ว...ประเทศย่อม
 เดินทางสู่หุบเหวอันยากยิ่งจะคืนสู่ความเป็นประชาธิปไตยดังเดิมได้...หากปราศจากคนที่ออกมาคัดค้านหรือ
 แสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ติชมแล้ว...คณะรัฐประหารย่อมถือเอาความสยบยอมนี้ขึ้นกล่าวอ้างได้ว่า
 ประชาชนต้องการอยู่ภายใต้การปกครองในระบอบเผด็จการทหาร...การกระทำของจำเลยจึงเป็นการใช้สิทธิ
 เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญฉบับพ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔...และตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและ
 สิทธิทางการเมือง...เป็นการวิพากษ์วิจารณ์ติชมโดยสุจริตเท่าที่ประชาชนพลเมืองที่ศรัทธาในระบอบ
 ประชาธิปไตยสามารถกระทำได้...เป็นการกระทำภายในกรอบของกฎหมาย...และกระทำไปด้วยความหวังที่จะ
 เห็นการคืนสู่ประชาธิปไตยโดยเร็ว...ทั้งไม่ได้ก่อให้เกิดความไม่สงบภายในบ้านเมืองหรือเป็นการยุยงให้
 ประชาชนกระด้างกระเดื่องอันจะนำไปสู่ความไม่สงบแต่อย่างใด..

..... ๒.๒ ที่ศาลชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่า “...ขณะนั้นคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
 เข้าควบคุมอำนาจการปกครองเหตุมาจากสถานการณ์รุนแรงที่มีแนวโน้มขยายตัวเนื่องจากความขัดแย้งทาง
 การเมืองในหลายพื้นที่” นั้น

..... จำเลยขอเรียนต่อศาล...กรณีเป็นการที่ศาลชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงนอกสำนวนและเป็น
 ข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง...ความจริงคือประเทศไทยในขณะนั้นมีความเห็นต่างทางการเมือง

อันเป็นเรื่องปกติของสังคมประชาธิปไตยที่เปิดกว้างต่อทุกความคิดเห็นทางการเมือง ซึ่งแม้ประชาชนที่เห็นต่างจะใช้เสรีภาพในการชุมนุมในการแสดงออกที่มีการกระทบกระทั่งกันบ้างก็เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย หรือหากมีการกระทำผิดอาญาทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สินก็หน้าที่ของรัฐบาลเองหรือฝ่ายความมั่นคงที่สามารถใช้วิธีการที่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและตามกฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงจัดการแก้ปัญหาให้เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย.....ดังจะเห็นได้จากอารยะประเทศซึ่งเจริญแล้วที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตยเมื่อเกิดปัญหาทางการเมืองประเทศเหล่านั้นหาได้ใช้วิธีทางนอกระบอบประชาธิปไตยคือการรัฐประหารแก้ปัญหาแต่อย่างใด...ข้ออ้างของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ศาลชั้นต้นยกมาเกี่ยวกับความขัดแย้งทางการเมืองจึงเป็นข้ออ้างที่ไร้ซึ่งเหตุผลอย่างสิ้นเชิง...ในทางกลับกันการใช้กำลังทหารและอาวุธเข้ายึดอำนาจล้มล้างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๓ อย่างชัดเจน และมีจะมีการนิรโทษกรรมที่ออกโดยคณะรัฐประหารเองแล้ว...ก็มีผลเพียงให้การกระทำที่ผิดกฎหมายนั้นไม่ต้องรับโทษหรือไม่ถูกหยิบยกฟ้องร้องดำเนินคดีได้เท่านั้น...ไม่มีหมายความว่า การรัฐประหารนั้นจะต้องชอบด้วยกฎหมายและชอบด้วยหลักการประชาธิปไตยแต่อย่างใด...และเมื่อพิจารณาพฤติการณ์หลังจากการยึดอำนาจรัฐประหารที่มีการสถาปนาการปกครองในระบอบเผด็จการทหารขึ้นมา...มีการแต่งตั้งพวกพ้องขึ้นสวดยอำนาจ มีการประกาศใช้คำสั่งของคณะรัฐประหารเช่นเดียวกับกฎหมายอันขัดต่อหลักนิติรัฐ นิติธรรมอย่างชัดเจน ย่อมแสดงให้เห็นถึงเจตนาที่แท้จริงของคณะรัฐประหารว่าได้เข้ามาเพื่อยุติความขัดแย้ง แต่เข้ามาเพื่อฉวยโอกาสบริหารประเทศด้วยระบอบเผด็จการ...เอื้อประโยชน์ให้พวกพ้อง...ปัจจุบันนี้คณะดังกล่าวยังสืบทอดอำนาจเป็นรัฐบาลเป็นเวลายาวนานถึง ๖ ปี

.....การที่ศาลชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงว่าการยึดอำนาจของคณะรัฐประหารเป็นเหตุมาจากความขัดแย้งทางการเมืองจึงเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของศาลชั้นต้นเอง...และเป็นการเข้าใจที่ไม่สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข...ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ...ไม่สอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา...เพราะหากเรายอมรับว่าเมื่อเกิดปัญหาทางการเมืองหรือความขัดแย้งทางการเมืองเกิดขึ้นทหารหรือผู้กุมอำนาจทหาร สามารถอ้างสถานการณ์นั้นขึ้นรัฐประหารได้แล้ว ย่อมเป็นการชักพาประเทศถอยหลังลงคลอง...และมอมเมาให้คนสยบยอมต่ออำนาจที่ไม่เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย...หากอำนาจตุลาการปราศจากการตรวจสอบหรือเคียงข้างประชาชนผู้รักประชาธิปไตยย่อมส่งผลเสียต่อการเมืองการปกครองของประเทศในระยะยาว...และเป็นการให้ท้ายบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งแสวงหาอำนาจที่ไม่เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตยหาช่องทางหรือข้ออ้างที่จะยึดอำนาจการปกครองจากประชาชนอยู่ร่ำไป...จำเลยจึงไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับการวินิจฉัยในส่วนนี้ได้

.....๒.๓. ที่ศาลชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่า “ คณะรักษาความสงบแห่งชาติมีการออกประกาศคำสั่งจำนวนมากย่อมส่งผลกระทบต่อสิทธิของคนจำนวนมากหลายกลุ่ม...ทำให้เกิดการไม่ปฏิบัติตามประกาศคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ การเข้ามาบริหารปกครองประเทศของคณะรักษาความสงบแห่งชาติย่อมทำให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงยกเว้นหมวด ๒ มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๗...มีการจำกัดสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองการควบคุมสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสื่อ...ส่วนนี้จำเลยเบิกความว่าขณะนั้นเป็นการปกครองโดยรัฐบาลที่ยึดอำนาจมาซึ่งไม่เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตยขณะเดียวกันก็มีนิสิตนักศึกษาออกมาเรียกร้องประชาธิปไตยมีนักศึกษานบางคนเป็นเพื่อนของจำเลยและถูกเจ้าหน้าที่รัฐกระทำด้วยความรุนแรงสอดคล้องกับที่พันตำรวจโทธีรวุฒิเบิกความว่ามีการต่อต้านรักษาความสงบแห่งชาติเป็นจำนวนมาก...อันแสดงให้เห็นว่าจำเลยทราบว่าการออกมาเรียกร้องประชาธิปไตยของนิสิตนักศึกษารวมทั้งเพื่อนของจำเลยมีลักษณะทำนองการต่อต้านคณะรักษาความสงบแห่งชาติย่อมก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยจนต้องมีการเชิญไปปรับทัศนคติตามที่พันตำรวจเอกสุพรรณเบิกความ...ส่วนที่จำเลยอ้างว่าเจ้าหน้าที่รัฐกระทำความรุนแรงนั้นก็เป็นการกล่าวอ้างของจำเลยโดยไม่มีหลักฐานใดกับเจ้าหน้าที่รัฐต้องดำเนินการตามหน้าที่ที่กฎหมายให้อำนาจทั้งขณะนั้นคณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้ามาบริหารปกครองประเทศย่อมต้องมีการจัดระเบียบผู้คนในบ้านเมืองที่มีความคิดแตกแยก...ต่อต้านและแข็งข้อ...ให้ทุกคนเคารพกฎหมายอย่างเคร่งครัดปฏิบัติตามกติกาของสังคม” นั้น

.....จำเลยขอเรียนต่อศาลว่า...ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติและยอมรับตรงกันว่าภายหลังจกมีการรัฐประหารนั้นคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีการประกาศคำสั่งออกมาหลายฉบับจริงและประกาศคำสั่งหลายฉบับนั้นกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนชาวไทย...เช่นประกาศคำสั่งห้ามชุมนุมทางการเมือง...ประกาศให้บุคคลไปรายงานตัวตามคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ รวมทั้งประกาศอื่นๆซึ่งมีลักษณะลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน...ประกาศคำสั่งเหล่านั้นล้วนจะเป็นคำสั่งที่เกิดขึ้นไม่สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยซึ่งปกครองในระบอบรัฐสภา...และไม่สอดคล้องกับหลักการแบ่งแยกอำนาจ...กล่าวคืออำนาจในการตรากฎหมายนั้นในระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขแบบรัฐสภาย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ...คือ “ผู้แทนราษฎร” ในการตรากฎหมายออกบังคับใช้การที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ออกประกาศคำสั่งนั้นจึงขัดกับหลักนิติรัฐอย่างชัดเจน...อย่างไรก็ตามเมื่อมีการออกประกาศคำสั่งเหล่านั้นแล้วย่อมมีการบังคับใช้และย่อมกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนและประชาชนผู้ถูกกระทบต่อสิทธิเสรีภาพย่อมมีสิทธิในการโต้แย้งและแสดงความคิดเห็นถึงความไม่เป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว...สิทธิและเสรีภาพนี้เป็นสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญและตามกติกา

ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง... การโต้แย้งคัดค้านหรือแสดงความไม่เห็นด้วยย่อมสามารถกระทำได้ในกรอบของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและแม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จะสิ้นสุดลงแต่ก็มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย(ฉบับชั่วคราว) พ.ศ.๒๕๕๗ บังคับใช้ และในมาตรา ๔ ได้บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยไว้รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพตามกติกา ระหว่างประเทศว่าด้วย..

..... จำเลยขอเรียนต่อศาลว่าการบังคับใช้กฎหมายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติก็ดี การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ทหารก็ดี ในห้วงเวลาภายหลังรัฐประหารจนกระทั่งเกิดเหตุในคดีนี้ล้วนแต่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างไม่เป็นธรรม บังคับใช้กฎหมายไปในทางเอื้อต่อการสืบทอดอำนาจและบังคับให้ประชาชนเกรงกลัวต่อผู้ใช้อำนาจเผด็จการ... มีการเรียกบุคคลเข้าไปรายงานตัวควบคุม ปิดกั้นการแสดงออกทางการเมืองของนิสิตนักศึกษาและประชาชนอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน... มีการควบคุมตัวนักศึกษาเข้าค่ายทหารรวมทั้งห้ามมิให้ประชาชนแสดงออกหรือแสดงความคิดเห็นทางการเมืองซึ่งขัดกับหลักประชาธิปไตยอย่างชัดเจน... ทั้งที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๗... บัญญัติอย่างชัดเจนว่าประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข... และบุคคลยังคงมีสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมาย... การแสดงออกของนิสิตนักศึกษาและประชาชนที่คัดค้านหรือต่อต้านอำนาจซึ่งไม่เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตยหากเป็นการคัดค้านและต่อต้านด้วยสันติวิธีและปราศจากอาวุธย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและตามกติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง... อีกทั้งจำเลยขอเรียนต่อศาลว่าการแสดงออกซึ่งความไม่เห็นด้วยต่อการได้มาซึ่งอำนาจการปกครองของคณะรักษาความสงบแห่งชาติของนิสิตศึกษานั้นล้วนจะเป็นไปตามหลักสันติวิธีและเป็นการทำหน้าที่ของปวงชนชาวไทยซึ่งศรัทธาและห่วงแหนหลักการประชาธิปไตย... ที่ศาลชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่าการออกมาเรียกร้องประชาธิปไตยหรือคัดค้านอำนาจเผด็จการย่อมก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยนั้นจึงเป็นการวินิจฉัยโดยอาศัยข้อเท็จจริงนอกสำนวน... และเป็นการวินิจฉัยซึ่งคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง... ทั้งเมื่อพิจารณาจากคำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นในคำพิพากษาในหน้าที่ ๑๔... แล้วย่อมเห็นได้ว่าเป็นคำพิพากษาซึ่งไม่สอดคล้องกันหลักการประชาธิปไตย... และเป็นคำวินิจฉัยซึ่งแสดงจุดยืนตรงข้ามกับประชาชนพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันพึงกระทำ... โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเห็นว่าการที่นิสิตนักศึกษาและประชาชนออกมาคัดค้านการรัฐประหารนั้นเป็นการก่อความไม่สงบ... เพราะหากตีความตามที่ศาลวินิจฉัย... ย่อมหมายความว่าหากมีการรัฐประหารเกิดขึ้นประชาชนควรสยบยอม... ไม่หือือต่อการยึดอำนาจจึงจะเป็นความสงบของบ้านเมือง... หากการเป็นเช่นนั้นก็ย่อมถือเป็นเรื่องที่ประหลาดและขาดเหตุผล... ส่วน “การปรับทัศนคติ” นั้นจำเลยขอเรียนต่อศาลว่าเป็นการบิดเบือนถ้อยคำให้มีความหมายในเชิงบวกเท่านั้น... หากแต่ความเป็นจริงแล้วการปรับทัศนคติคือการควบคุม

ตัวประชาชนพลเมืองโดยพลการเข้าไปกักขังควบคุมบังคับและจำกัดเสรีภาพในค่ายทหาร...แม้เจ้าหน้าที่จะอ้างว่าเป็นกฎหมายแต่ก็เป็นกรกระทำตามกฎหมายซึ่งออกโดยคณะผู้ปกครองเผด็จการที่มุ่งหมายลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชน...และการที่ศาลรับฟังว่าเจ้าหน้าที่รัฐยอมต้องทำตามหน้าที่ที่กฎหมายให้อำนาจนั้นก็เป็นการวินิจฉัยจากข้อเท็จจริงนอกสำนวนซึ่งขัดแย้งต่อความเป็นจริง...เพราะความจริงคือเจ้าหน้าที่รัฐหลายคนก็ไม่ละอายแก่ใจที่จะย่ำยีสิทธิมนุษยชนเพื่อสนองตอบแก่คณะรัฐประหารเพียงเท่านั้น ความสงบที่เกิดจากการกดขี่บังคับด้วยความไม่เป็นธรรมและไม่เคารพต่อสิทธิมนุษยชนนั้นหาใช่ความสงบแต่อย่างใด...คำวินิจฉัยของศาลที่สันนิษฐานว่าเจ้าหน้าที่ที่ทำตามกฎหมายจึงเป็นคำวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อนและเป็นข้อเท็จจริงนอกสำนวน...และที่ศาลวินิจฉัยว่าการเข้ามาบริหารปกครองประเทศของคณะรักษาความสงบแห่งชาติต้องมีการจัดระเบียบผู้คนในบ้านเมืองที่มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกแยก...ต่อต้านและแข็งข้อนั้นก็เป็คำวินิจฉัยซึ่งขัดต่อหลักการประชาธิปไตย...เพราะหากประชาชนคนทั้งประเทศมีแนวคิดดังเช่นที่ศาลวินิจฉัยก็ต้องสยบยอมต่ออำนาจของคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือคณะเผด็จการเสียแล้วจึงจะถือเป็นความสงบ...การได้มาซึ่งระบอบประชาธิปไตยหรือการกลับคืนสู่ระบอบประชาธิปไตยอีกครั้งย่อมเป็นไปได้ยากและอาจจะเป็นไปได้เลย

.....จำเลยขอเรียนต่อศาลว่าเมื่อมีการรัฐประหาร...ประชาชนพลเมืองผู้รักในประชาธิปไตยหาได้จำต้องค้อมหัวเคารพผู้ซึ่งได้มาซึ่งอำนาจอันไม่ชอบนั้นไม่...หากแต่เป็นหน้าที่ของพลเมืองที่จะต้องแสดงความคัดค้านหรือแสดงออกในทางการเมืองว่าประชาชนพลเมืองต้องการการปกครองในระบอบประชาธิปไตย...เพราะหากประชาชนพลเมืองปฏิบัติตามแนวคำวินิจฉัยของศาลขั้นต้นคือให้สยบยอมต่ออำนาจของคณะรัฐประหาร...ไม่ออกมาต่อสู้หรือคัดค้านหรือแสดงความคิดเห็นทางการเมือง...จ่ายอมให้คณะรัฐประหารพรากไปซึ่งสิทธิเสรีภาพทั้งหมด...ประเทศย่อมตกอยู่ภายใต้การปกครองของคณะรัฐประหารไปอีกยาวนานและมีอาจอบกู่ความเสียหายทั้งต่อประเทศและระบอบการปกครองให้กลับคืนสู่ประชาธิปไตยได้เป็นแน่...ที่ศาลขั้นต้นวินิจฉัยในส่วนนี้จำเลยจึงไม่เห็นพ้องด้วย

.....๒.๔ ที่ศาลขั้นต้นวินิจฉัยว่า...ข้อความตามเอกสารหมายเลข จ.๑ ที่จำเลยนำไปปรยมีข้อความว่า “ตื่น...ลุกขึ้นสู้ได้แล้วผู้รักประชาธิปไตยทุกคน...เผด็จการจงพินาศ...ประชาธิปไตยจงเจริญ...” และมีสัญลักษณ์ชู ๓ นิ้วมีข้อความว่า “เสรีภาพ...เสมอภาค...ภราดรภาพ...ต่อต้านการรัฐประหาร...” นั้น...เป็นข้อความซึ่งสื่อความหมายในลักษณะการยุยงปลุกปั่นให้ประชาชนกระด้างกระเดื่องจนอาจก่อให้เกิดความไม่สงบในบ้านเมืองนั้นจำเลยขอเรียนต่อศาลว่า...

.....คำว่า “ตื่น...ลุกขึ้นสู้ได้แล้ว...ผู้รักประชาธิปไตยทุกคน...” สื่อความหมายเป็นการสะกิดเตือนใจให้ประชาชนผู้ศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของการเป็นพลเมืองในระบอบ

ประชาธิปไตย...และเป็นการเรียกร้องให้ประชาชนแสดงออกทางการเมืองเท่านั้น...เอกเช่นการปลุกคนให้ลุกขึ้นสู้กับยาเสพติด...ลุกขึ้นสู้กับการคอร์รัปชัน...หรือสู้กับความชั่วช้าเลวทรามอื่นเท่านั้น...ซึ่งการแสดงออกทางการเมืองหาได้มีเพียงวิธีการที่จะนำไปสู่ความรุนแรงแต่อย่างเดียวนะ...การลุกขึ้นสู้หรือการแสดงออกทางการเมืองโดยการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลก็ดี...การชู...๓...นิ้วก็ดี...การสื่อความหมายผ่านข้อความว่าให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติคืนประชาธิปไตยให้ประชาชนก็ดี...หรือการเรียกร้องโดยการสื่อสารอย่างอื่นอันเป็นสันติวิธีก็ดีล้วนแต่เป็นการแสดงออก...เป็นต่อผู้ภายใต้กรอบของกฎหมายและสามารถกระทำได้ตามสิทธิและเสรีภาพในรัฐธรรมนูญและในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางการเมืองและสิทธิของพลเมืองจำเลยไม่ได้มีเจตนากระทำการอันเป็นการยุยงปลุกปั่นให้คนไปก่อความไม่สงบ...และในชั้นสอบสวนก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆว่ามีผู้หนึ่งผู้ใดไปกระทำการการก่อความไม่สงบโดยเกิดจากข้อความที่จำเลยนำไปปรายแต่อย่างใด...การชูสามนิ้วเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการไม่เห็นด้วยต่อการรัฐประหารหรือการใช้อำนาจของคณะรัฐประหารย่อมถือเป็นสันติวิธีอย่างที่สุดที่ประชาชนสามารถกระทำได้แล้ว

.....จำเลยขอเรียนต่อศาลว่า...ประเทศซึ่งเป็นอารยะในโลกนี้ที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย...การแสดงออกซึ่งความไม่เห็นด้วยอย่างสันติวิธีเป็นสิ่งที่ทำได้โดยชอบธรรมของประชาชนพลเมือง...มีแต่ประเทศที่ล้มเหลวและรัฐที่ล้มเหลวเท่านั้นที่มอมเมาประชาชนให้สยบยอมต่ออำนาจคณะรัฐประหาร...ส่วนข้อความว่า...“เผด็จการจงพินาศ...ประชาธิปไตยจงเจริญ”...นั้น...เป็นข้อความซึ่งวิรัชในอดีตรื้อใช้ต่อสู้และคัดค้านการใช้อำนาจเผด็จการมาก่อน...กล่าวคือเป็นถ้อยคำของครูครอง...จันตาวงศ์...ซึ่งถูกรัฐบาลเผด็จการของจอมพลสฤษดิ์...ธนะรัชต์...สั่งให้ประหารชีวิต...และครูครองได้กล่าวข้อความนั้นเพื่อแสดงออกว่าตนเป็นผู้ศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยและคัดค้านการได้มาซึ่งอำนาจของคณะเผด็จการในขณะนั้น...ภายหลังจากที่ครูครอง...จันตาวงศ์ได้กล่าวถ้อยคำที่ถูกประหารชีวิต...ถ้อยคำดังกล่าวจึงเป็นถ้อยคำสำนวนซึ่งนิสิตนักศึกษาประชาชนที่รักในระบอบประชาธิปไตยถือเป็นคำขวัญหรือเป็นสัญลักษณ์แห่งการต่อสู้ตลอดมา...ทั้งนี้ก็เพื่อย้ำเตือนถึงความเสียสละของวิรัชและตอกย้ำสำนึกของอนุชนคนรุ่นหลังให้ร่วมปกป้องประชาธิปไตย...ถ้อยคำดังกล่าวก็ไม่ได้ก่อให้เกิดความรุนแรง...ไม่ใช่ข้อความที่บิดเบือน...หรือขัดต่อกฎหมายแต่อย่างใด...รวมทั้งถ้อยคำว่า...“เสรีภาพ...เสมอภาค...ภราดรภาพ”...ก็เป็นถ้อยคำซึ่งสื่อความหมายในตัวถึงหลักการแห่งประชาธิปไตยอยู่แล้ว...ถ้อยคำดังกล่าวทั้งหมดตามเอกสารเป็นถ้อยคำที่มีความหมายถึงอุดมการณ์ประชาธิปไตย...และเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๕๗...บัญญัติไว้ว่าประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข...การต่อต้านคัดค้านรัฐประหารจึงสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นการกระทำภายใต้ความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ...เป็นการวิพากษ์วิจารณ์ชมโดยสุจริต...การสนับสนุนหรือการบังคับให้ประชาชนก้มหัวต่อเผด็จการต่างหากที่ไม่สอดคล้องกับการปกครองใน

ระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ เพราะหากถือว่า ข้อความดังกล่าวที่จำเลยแสดงออกไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและไม่ใช่การใช้เสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์โดยสุจริตแล้ว ย่อมเท่ากับว่าประชาชนไม่สามารถแสดงออกใดๆทางการเมืองได้เลย ซึ่งก็เท่ากับว่าประชาชนสามารถแสดงออกได้เพียงการสนับสนุนรัฐประหารหรือการทำลายประชาธิปไตยให้พินาศ ให้เผด็จการจงเจริญ ทำลายหลักการสิทธิเสรีภาพและหลักการความเสมอภาค ภราดรภาพ เท่านั้นจึงจะสามารถทำได้ในห้วงเวลาซึ่งประเทศปกครองด้วยระบอบเผด็จการ ซึ่งก็จะเป็นความประหลาดของประเทศอย่างหาที่สุดไม่ได้.

.....เมื่อข้อความตามเอกสารที่โจทก์ฟ้องเป็นข้อความซึ่งสนับสนุนส่งเสริมประชาธิปไตย เป็นข้อความซึ่งแสดงถึงความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย สอดคล้องกับการปกครองที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงเป็นการติชมวิพากษ์วิจารณ์คณะรัฐประหารที่เข้ามาปกครองบ้านเมืองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่ชอบตามวิถีทางประชาธิปไตย การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการใช้เสรีภาพที่กฎหมายคุ้มครอง ถ้อยคำสำนวนที่จำเลยใช้ไม่มีข้อความใดที่บิดเบือน หรือก่อให้เกิดผู้อื่นใช้ความรุนแรง การปลุกให้คนที่รักประชาธิปไตยลุกขึ้นสู้ หรือคัดค้านการรัฐประหารก็เหมือนถ้อยคำที่สังคมใช้กระตุ้นคนในสังคมต่อต้านคัดค้านสิ่งที่เลวทรามโดยทั่วไป ซึ่งไม่ถือเป็นความผิดฐานยุยงปลุกปั่นแต่อย่างใด...ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าข้อความดังกล่าวเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๖ จำเลยจึงไม่เห็นพ้องด้วย..

.....๓. จำเลยขอเรียนต่อศาลว่า...คดีนี้เป็นคดีทางการเมืองซึ่งจำเลยถูกดำเนินคดีก็ด้วยจำเลยแสดงออกทางการเมืองว่าสนับสนุนประชาธิปไตยและคัดค้านเผด็จการทหาร...จำเลยถูกจับดำเนินคดีและต้องขึ้นศาลทหาร...และเมื่อมีการพิจารณาคดีในศาลทหารจำเลยก็ถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพหลายประการ...มีการพิจารณาคดีโดยไม่ต่อเนื่อง...มีการสืบพยานในศาลทหารซึ่งมีตุลาการที่เป็นทหารพิจารณาคดี และในระหว่างที่มีการสืบพยานในศาลนั้น...หากศาลพิจารณาจากถ้อยคำที่พยานเข้าเบิกความต่อศาลทหารแล้วจะเห็นได้ว่าพยานที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐพยายามบ่ายเบี่ยงที่จะตอบคำถามของทนายความจำเลยซึ่งถามค้านและในหลายคำตอบพยานก็ไม่สามารถตอบคำถามได้ทั้งที่เป็นคำถามในหลักการประชาธิปไตย...ตลอดการพิจารณาคดีในศาลทหารพยานทุกปากถูกปกคลุมด้วยความเกรงกลัวต่ออำนาจเผด็จการถึงขนาดไม่กล้าเอ่ยอ้างถึงความรู้สึกนึกคิดของตนอย่างตรงไปตรงมา...คำเบิกความของพยานหลายปากขัดต่อหลักเหตุผลและขัดต่อหลักการประชาธิปไตยทั้งสิ้น...พยานโจทก์ดังกล่าวจึงเป็นพยานที่ไม่อาจรับฟังได้...การดำเนินคดีกับจำเลยจึงเป็นการดำเนินคดีกับผู้เห็นต่างทางการเมืองโดยยึดข้อหาเพื่อเป็นเครื่องมือในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของจำเลยเท่านั้น...ในสังคมประชาธิปไตยการกระทำของจำเลยย่อมเป็นการทำหน้าที่ของประชาชนพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย...ที่จะลุกขึ้นมาต่อสู้คัดค้านคณะรัฐประหาร...มีแต่เพียงสังคมที่ล้มล้างและนิยมในเผด็จการเท่านั้นที่ดำเนินคดีกับผู้เห็นต่างทางการเมืองซึ่งสนับสนุนและแสดงออกว่านิยมในระบอบประชาธิปไตย...ที่

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายมาตรา ๑๑๖ ว่าการกระทำของจำเลยไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ว่าการกระทำของจำเลยมิใช่การวิพากษ์วิจารณ์หรือติชมโดยสุจริต และจำคุกจำเลยโดยไม่รอการลงโทษถึง ๔ เดือนจึงเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

.....จำเลยขอเรียนต่อศาลว่า ในขณะที่เริ่มดำเนินคดีกับจำเลยในศาลทหาร จำเลยวิตกกังวลในกระบวนการของศาลทหารที่มีลักษณะลิดรอนสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของจำเลยหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ระบบศาลทหารที่ไม่เปิดโอกาสให้จำเลยอุทธรณ์ฎีกาได้ เมื่อคดีนี้มีการโอนการพิจารณาจากศาลทหารสู่ศาลยุติธรรม จำเลยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความเป็นธรรมจากศาลยุติธรรม เพราะศาลเป็นหนึ่งในอำนาจอธิปไตยมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ทำหน้าที่ถ่วงดุลอำนาจและตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ จำเลยขอเรียนยืนยันถึงความบริสุทธิ์ใจและความมุ่งหมายอันดีงามที่จะเห็นบ้านเมืองกลับคืนสู่ประชาธิปไตย การกระทำของจำเลยชอบด้วยกฎหมายและชอบด้วยหลักสิทธิและเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยทุกประการ ขอศาลอุทธรณ์ได้โปรดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ได้โปรดยกฟ้องและพิพากษาค้นความเป็นธรรมให้จำเลยเพื่อยืนยันสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยในการต่อสู้คัดค้านเผด็จการ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและขวัญกำลังใจของประชาชนผู้ที่จะทะนุบำรุงรักษาระบอบประชาธิปไตยสืบไปด้วย

.....ควรมีควรแล้วแต่จะโปรด